

Günahlarımız ve tövbemiz

Özcan Bey: “Bazı kitaplarda Peygamber Efendimiz’in (asm), bazı günahlar zikrettiğini ve bu günahları işleyenler için ‘Allah’ın rahmetinden uzak kalmıştır’ veya ‘Allah lânet etmiştir’ gibi ifadeler kullandığını görüyoruz. Meselâ bir hadiste, içki içenlerin ebediyyen Cennete giremeyecekleri beyan ediliyor. Oysa Allah’ın rahmeti gazabını geçmiş değil mi? Allah, bütün günahları bağışlayıcı değil mi? Allah’ın affedici ve mağfiret edici oluşu ile böyle gazap haberleri veren hadisleri nasıl telif etmeliyiz? Meselâ içki içen affedilmez mi?”

Beşer olarak dehşetli bir imtihandan geçiyoruz. Bazen farkında olmadığımız halde kendimizi bir veya birden fazla günahın içinde buluyoruz; bazen bilerek veya bilmeyerek bir ayıp, bir kusur, bir günah, hatta haddi ve cezayı gerektiren bir suç elimizden sâdır olabiliyor; bazen Allah’ın rahmetinden uzak kalmayı gerektiren bir isyanımız—maazallah—olabiliyor; bazen Allah’ın gazabını mucip bir davranışımız vücuda gelebiliyor. Biz beşeriz. Beşer, şaşar! Allah, şaşırtmasın! Cenâb-ı Hak ise Rahîm’dir, Kerîm’dir, Afüvv’dür, Gafûr’dur, Settâr’ul-Uyûb’dur (ayıpları örtendir).

Allah’ın kahrı ve gazabı olduğu gibi, merhameti ve mağfireti de vardır. Meselâ bir hadiste Peygamber Efendimiz (asm): “Üç kişi vardır ki; Allah onlara Cenneti haram kılmıştır: Bunlar; devamlı içki içen, ana-babasına eziyet eden ve ailesinin fuhuş yapmasını onaylayan deyyustur”¹ buyurur. Bu hadiste geçen büyük günahlar için Cenâb-ı Hak öyle gazaplanır ki; kişinin affa liyakat kazanması için, derhal bu günahlardan sıyrılıp pişmanlık içinde tövbe etmesi lâzım. Ancak, tövbe etmemekle beraber; gözü öylesine kararır, kulakları öylesine tıkanır, basireti öylesine bağlanır ki, bu günahları işlemeye devam eder; geleceğini düşünmez, âhiretini nazara almaz, Allah’a hesap vereceğini dikkate almaz. Allah’ın gazaplandığı günahlarda öyle bir

nitelik vardır ki, pişmanlık ve tövbe ile derhal vazgeçilmediği takdirde, başka büyük günahlara da kapı açar. Meselâ içki böyledir. İçki bütün kötülüklerin anasıdır. Anaya-babaya eziyet etmek de böyledir; başka büyük kötülöklere kapı açar. Diğer büyük günahları da aynı sırada sayabilirsiniz! Aslında büyük günahların tamamı böyledir; insanın kişiliğini, kadr u kıymetini, onur ve şerefini, edep ve hayâ perdesini alır götürür.

Ancak bu günahları işlemeye devam edilmediği; derhal terk edildiği, derhal nefis sorgulandığı, pişmanlık duyulduğu ve derhal tövbe ve istiğfar içine girildiği takdirde—sizin bahsettiğiniz müessif, ama talihsiz olay da dâhil—hiçbir günah yoktur ki, Allah'ın af ve mağfiret şemsiyesi altına girmiş olmasın! Şu muhakkaktır ki, Allah'a sığınan kurtulur! Allah'tan eman isteyen, eman bulur! Allah'tan mağfiret isteyen, bağışlanır!

Cenâb-ı Hak: “De ki; ey nefislerine zulmedip, aşırı giden kullarım! Allah'ın rahmetinden umudunuzu kesmeyin! Allah bütün günahları bağışlar! Çünkü O, bağışlayandır, merhamet edendir”² buyurmakla, kötülöklere boylu boyunca dalan fitne, fücür, fisk, isyan ve tuğyan sahiplerine şefkatle seslenir. Bu müşfik ses, onlara, günah işleyip durdukları bu fani dünyadan ayrılmadan, günahlarını terk edip tevbe etmeleri halinde mağfirete dönüşmektedir.

Enes (ra) rivayet eder: Allah Resulü'nün (asm) yanında oturuyordum. Adamın biri gelip dedi ki:

“Yâ Resûlallah! Haddi gerektiren bir günah işledim! Bana bunun cezasını uygulayınız!”

Allah Resulü (asm) ona cezayı gerektiren günahının ne olduğunu sormadı. Daha doğrusu, günahının gizli kalmasını ve tevbe ile arınmasını istediğinden, o esnada üzerinde durmak istemedi. Nitekim namaz vakti geldi. Peygamber Efendimiz (asm) namaza durdu; o da Peygamberle (asm) birlikte namaz kıldı. Allah Resulü (asm) namazını tamamladığında, adam tekrar Allah Resulüne (asm) yaklaşıp durdu. Nihayet tekrar:

“Ey Allah'ın Resulü! Ben bir günah işledim! Bana Allah'ın Kitabındaki hükmü uygulayınız!” dedi.

Allah Resulü (asm) bu defa:

“Sen bizimle birlikte namaz kılmadın mı?” buyurdu.

Adam: “Evet!” diye cevap verince, Resulullah (asm):

“Muhakkak Allah senin günahını bağışlamıştır!” buyurdu.3

Anlaşıyor ki, biz Allah’a yaklaşmaya devam edip ibadetlerimizi yaptıkça ve geçmişte tövbe ettiğimiz ve artık belleğimizde izi bile kalmayan bir hatadan veya gūnahtan dolayı—hâşâ—Allah’ın affedici olmadığını düşünerek derecede kriz içine girmemize gerek yoktur. Ubudiyetimize devam edelim. Allah, Settâru’l-Uyûb’dur; günahlarımızı örter ve bağışlar. Allah’ın örttüğü günahımızı, biz de unutalım ve ibadetlerimize devam edelim.

Allah’ın bizi ibadetlerde muvaffak kılması, inşaallah bizi bağışladığını gösterir.

Dipnotlar:

1- Müsned, 2/63

2- Zümer Sûresi, 39/53

3- Buhârî, hudûd, Bab:27